

СЦЕНА СЕДМА.

— — —
СТОИЛЪ, ГРАБЧО, ДАДКА.

Грабчо.

Ела тука, Стоиле: Избрахмы тя за сж-
дїя да ни кажешъ кой отъ двама ни има
право; дъщеря ми или азъ?

Стоилъ.

Вый, господине, безъ никакво съмнѣніе.

Грабчо.

Знаешъ ли каква е работата?

Стоилъ.

Не; но никога не е възможно да имате
криво вий, защото сте цѣлъ цѣлниничьбъ
разумъ.

Грабчо.

Искамъ да я года тазъ вечеръ съ единъ
мъжъ богатъ и благоразуменъ, а тази
глупавата стои та ми казва чи не иска
ни да го знае, а камо ли да го земе. Какво
казвашъ ты за това?

Стоилъ.

Азъ ли, какво казвамъ за това?

Грабчо.

Да.

Стоилъ.

Е! . . . чи . . . !

Грабчо.

Какво?